

UKORRIGERET STENOGRAM

(Der kan ikke henvises til rettigheder på grundlag af dette dokument)

*0: TK

*1: 2004-2005

*2: 56

*3: WordXP

*4: 56. forsamling

*5: Tirsdag den 8 marts 2005

*6: kl. 14.00

(...)

*B

!VOETTEKST!

På dagsordenen står debatten om **softwarepatenter**.

(Se møde af d.d.)

*N

Fru **Gerkens** (SP): Formand. Også Europa må holde demokratiets fane højt. Som det er gået til på det sidste møde i Det Europæiske Råd er en hån mod det europæiske demokrati. Hvad er der sket? Danmark ønsker, at et bestemt emne ikke skal behandles som et punkt på dagsordenen, der skal vedtages uden debat, men formanden for Rådet presser det bare igennem. Mit første spørgsmål til ministeren er: Hvordan kan det være, at Nederlandene kan være indforstået med, i at det går sådan til? Hvad er regler, aftaler og procedurer værd, når Europakommissionen og Rådet er komplet ligeglade? Hvad har ministeren sagt i Rådet for Konkurrenceevne?

Jeg må have det fra meddelelser i pressen. I Trouw har jeg læst, at De var meget glad og har givet en kompliment for at styre hen imod den foreløbige aftale, men dette var ikke, hvad vi havde aftalt på basis af forslaget fra Gerkens m.fl.. De var altså glad men da De fik ordet, forsvandt lyden. Hvorfor forsvandt lyden? Der er altså ikke noget referat. Kan jeg spørge, hvorfor De er så tilfreds med denne udemokratiske behandling af sagen? Denne måde at gribe tingene an på skaber også præcedens i Rådet. Hvorfor har De ikke aktivt støttet anmodningen om at sætte disse emner på dagsordenen som et debatpunkt, et såkaldt B-punkt, sådan som man forlangte i Gerkens' forslag? Hvad var det officielle nederlandske svar, da formanden spurgte ministeren, om han var for eller imod, at sagen kom på dagsordenen som et B-punkt? Mener ministeren, at Luxembourg har vildledt Danmark ved at sige, at det af proceduremæssige årsager slet ikke er muligt at anmode om at sætte sagen på dagsordenen som et B-punkt? Hvad var Deres videre redegørelse?

Ministeren kan i Rådet også signalere, at han efterfølgende ikke er tilfreds med den udemokratiske behandling af sagen, nemlig ved ikke at godkende referatet. Det ville være et tydeligt signal, og det ville jeg mene var godt. Da han ikke gjorde dette, beder jeg ham sende referatet fra Rådsmødet af i går til Kammeret og ikke godkende den, før Kammeret er blevet informeret om indholdet.

Hr. **Bakker** (D66): Hvad skulle den konkrete virkning af ikke at godkende referatet være? Måske ved De det, og ellers ville det være godt at stille dette spørgsmål til kabinettet. Hvad betyder det præcist?

Fru **Gerken** (SP): Så kan Kammeret i hvert fald da se, om det som ministeren fortæller os her i dag, stemmer overens med referatet.

Hr. **Bakker** (D66): Det forstår jeg godt, og jeg mener under alle omstændigheder, at hvad der sker i EU skal være offentligt. De beder regeringen lade være med at godkende referatet. Hvad er den eventuelle retslige eller politiske konsekvens af det?

Fru **Gerken** (SP): Ved ikke at godkende referatet ville ministeren over for Rådet signalere at han bagefter ikke var tilfreds med behandlingen af sagen. Hvis der er andre muligheder, ville jeg gerne have dette at vide af ministeren.

Dagen i går var ikke kun en sort dag for software-innovationen i Europa, men også for det europæiske demokrati. Vi aftaler demokratiske spilleregler i alle detaljer, men hvis lederen af spillet ikke overholder alle reglerne, hvad får spillerne så ud af det? Hvad har den europæiske vælger da ud af det? Hvilken værdi har da Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter? Jeg synes det er en ren jammer, at denne minister ikke har villet forstå følgerne af dette.

*N

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand. I går er det stærkt omstridte direktiv om computerimplementeret software og patenteringen deraf blevet behandlet som et punkt, der ikke skal til debat i første behandling. Dette er et slag i ansigtet på det europæiske demokrati og en sort dag for innovationen. Derfor er mine partifæller i Europa-Parlamentet via det juridiske udvalg omgående gået i aktion for at hente det luxembourgiske formandskab til Europa-Parlamentet i morgen for at gøre rede for dette.

Det er et mærkeligt billede. Mange nationale parlamenter er imod, og Europa-Parlamentet er imod. Åbenbart fungerer procedurerne i EU sådan, at et direktiv, som det store flertal af demokratiske delegerede, både nationale og EU-delegerede, er imod, alligevel kan vedtages under første behandling. Det er mærkeligt, underligt. Hvordan kan det gå til?

Jeg har ligesom fru Gerken set efter i aviserne for at se hvordan økonomiministeren har reageret. Meget mere har vi endnu ikke gjort. Måske kan ministeren her bekræfte eller afkræfte avisartiklerne, i det omfang de bliver bragt på bane her. Den reaktion, som jeg læser i aviserne, får hårene til at rejse sig på hovedet af mig. Han siger, han er tilfreds. Hvordan er det muligt at være tilfreds med en beslutning, der går imod et flertal i diverse nationale parlamenter og Europa-Parlamentet? Jeg har her artiklen fra Financieele Dagblad fra i morges liggende foran mig. Her står, at ministeren siger: "Det aktuelle forslag går langt videre med hensyn til at beskytte store virksomheder, end det

efter mine forventninger vil være tilfældet i slutresultatet. Vi skal finde en god balance mellem, hvad der kan og hvad der ikke kan patenteres, for at forhindre, at direktivet går ud over innovationsevnen."

Her siger økonomiministeren altså med andre ord: Vi er gået ind for et direktiv, der ikke er godt. Hvordan er dette muligt? Hvordan er det muligt, at man først siger ja og derefter beskriver det direktiv, man lige har sagt ja til, på denne måde? Det mest springende punkt er den grad, hvori store virksomheder får fordele af dette softwarepatentdirektiv. Spørgsmålet er, i hvilket omfang trivielle patenter – det er næsten altid store virksomheders patenter – hermed vil hjem søge det europæiske innovationsmarked. Det vil jeg gerne have en forklaring på.

Endelig har jeg spørgsmål til proceduren. Jeg antager dog at ministeren har udført fru Gerkens forslag og støttet den danske minister, der har anmodet om at gøre sagen til et B-punkt og dermed genåbne debatten i Rådet. Er dette sket? Har Nederlandene her, aktivt fremført af denne minister, forsvaret den danske holdning? Det er også kommet mig for øre, at på det tidspunkt da denne minister tog ordet, blev alle elektroniske förstærkningsmidler slået fra. Det får én virkelig til at tænke på alle mulige sammensværgelsesteorier. Der kan være en skummel embedsmand, der tænker: Brinkhorsts tale, den skal det nederlandske parlament ikke høre, så switch off, og så siger vi bagefter, at vi havde et lille problem. Hvad er der sket her? Fortæl!

Hvordan gik det med Örgüs forslag? Örgü-forslaget fra sidste torsdag anmoder den nederlandske regering om at anmode Europakommissionen om at trække hele krammet tilbage. Også her er der flere mulige varianter. Hvordan går det til? Ring, ring - telefon: "Det er det nederlandske økonomiministerium. Vil I trække direktivet tilbage?" "Nej", siger kommissæren. "OK, vi ses på mandag." Er det gået sådan til? Er der egentlig tale om en tydelig anmodning? Er det blevet sagt, at dette ikke er, hvad det nederlandske parlament vil? Jeg vil gerne høre en nærmere forklaring.

Hele denne sag har givet min gruppe en meget dårlig smag i munden. Jeg finder det temmelig utroligt, at Økonomiministeren derefter siger: Nu kan vi endelig igen komme i gang med indholdet af direktivet. Den debat, vi her har ført, har ikke handlet om andet end om indholdet af direktivet. Et flertal i det nederlandske parlament var utilfreds med, at 41 ændringer foretaget i Europa-Parlamentet blev kasseret af Europakommissionen. Det var vi utilfredse med. Det handlede om indholdet, det handler om indholdet, og det bliver det i den kommende tid ved med. Den bedste måde at stikke en kæp i hjulet for sig selv er at behandle de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet på denne måde. Europakommissionen har, støttet af Rådet, gjort EU og sig selv den dårligst tænkelige tjeneste, man kan forestille sig.

*N

Fru **Kraneveldt** (LPF): Formand. Luxembourg har som formand for EU sidste mandag presset en vedtagelse af direktivet for softwarepatenter igennem af hensyn til proceduren. Det kan man sætte de nødvendige spørgsmålstejn ved. Var dette virkelig rigtigt? Hvor kan et lille land da være ubetydeligt! I LPF-gruppen er vi dybt bedrøvede over dette.

Nu er det store spørgsmål: Hvordan har den nederlandske regering optrådt i Rådet? Har den rejst sig op og med alle midler forsøgt at gennemføre de forslag, der i den anledning var vedtaget af Kammeret, eller har den som en formssag gjort lidt indsigelser og derefter lænet sig tilbage igen? Hvordan lød den forklaring, som minister Brinkhorst ifølge de websites, som jeg har læst, har aflagt? Naturligvis ved vi ikke, hvad der faktisk er sket. Har han blot gentaget Andetkammerets indsigelser med en gravalvorlig og trist

stemme, som ingen lyttede til, eller har han energisk fremført Kammerets mening, sådan som vi havde givet ham til opgave? Har han altså virkelig bestræbt sig på at gøre emnet til et B-punkt? Ved ministeren, at det er muligt at tage A-punktet af dagsordenen? Dette står i artikel 3, stk. 8. I bekræftende fald, hvorfor har han så ikke brugt sin viden? Har han støttet kollegerne fra Danmark, Polen og Portugal? Har Andetkammerets modstand mod det påtænkte direktiv vejet mindre tungt for minister Brinkhorst end formandens proceduremæssige argumenter? Jeg har indtryk af, at dette er tilfældet. Hvis dette indtryk er rigtigt, er det meget sørgeligt.

Nu er det igen Europa-Parlamentets tur, men vi ved alle, at det er noget vanskeligere at gennemføre ændringer i anden behandling end i første behandling. Der er nu noget helt forkert i Rådet i Bruxelles. For os er dette et ekstra argument for snart at indkalde borgerne i Nederlandene til valg om EU's grundlæggende traktat, som fejlagtigt altid kaldes EU-forfatningen, og sige et dybtfølt "nej", selv om ...

Formanden: Dette har overhovedet ingenting at gøre med det nuværende emne. De må begrænse Dem til debatten om softwarepatenterne. Debatten om EU's forfatning vil blive afholdt på et senere tidspunkt.

**

Fru **Kraneveldt** (LPF): Dette var min sidste sætning. Jeg slutter den af med at sige:, selv om jeg i denne uge hellere ville have været dette ekstra argument foruden.

*N

Hr. **Bakker** (D66): Formand. Behandlingen af direktivet om softwarepatenter er virkelig ikke noget kønt eksempel på EU-demokratiet. Derfor har vi efter min mening netop brug for EU-forfatningen, men det kan vi snakke om en anden gang.

Det er altså ikke noget kønt eksempel. Det begyndte med, at Europa-Parlamentet sidste år for hurtigt blev tilsidesat af Rådet med de 41 ændringer, som vi alle kender. Det er dårligt for innovationen, hvis dette skal være direktivet og skal blive ved med at være det. Det er vi også alle enige om.

Det er i øvrigt også dårligt, hvis den nuværende situation fortsætter. For Den Europæiske Patentmyndighed udsteder i dette øjeblik patenter, hvis retsgyldighed står til diskussion. Det skal siges, at den nuværende situation ikke er ønsket. Jeg mener, at vi alle er enige om, også det nederlandske kabinet, at slutresultatet skal gavne innovationsevnen. Desuden må den som et mindstekrav ikke hindres.

I øvrigt finder jeg det ikke så meningsfyldt at stå i dette parlament for hundrede og syttende gang og stampe i gulvet over proceduren og give signaler. Vi er alle vrede over det, så lad os derfor alle sørge for, både i det nationale parlament og via forbindelsen til vores grupper i EU, at der stadig kommer et godt direktiv ud af beslutningsprocessen i EU. Hvis der er et godt flertal i Europa-Parlamentet, kan der komme et solidt resultat ud af det. Jeg er altså ikke så pessimistisk som nogen kolleger, når jeg hører dem tale om mulighederne for at revidere direktivet bagefter. Det der skete sidste forår mellem Europa-Parlamentet og Rådet har ført til en politisk aftale, hvorom alle nu må sige, at det ikke er en god politisk aftale. Efter min mening er der siden da både i regeringerne, i Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter opstået stor bevidsthed om, at det ikke skal være sådan. Min opfordring til kollegerne er da også: Lad os skynde os at snakke om det og ikke blive ved med at stå og stampe i gulvet.

I øvrigt har jeg de samme spørgsmål om behandlingen af sagen i Rådet i går, som kollegerne har stillet. Jeg har ikke nogen mening om det, men vil gerne vente og høre svarene.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Jeg er enig med hr. Bakker i, at den bedste måde at få opmærksomhed omkring dette på, er at spille det sådan. Alle har rejst sig på bagbenene. Hr. Bakker sagde netop til min glæde, at Europa-Parlamentet her er blevet sendt ud for tidligt og for hurtigt. Men hvorfor har vi i dette Kammer da ikke i tide forstået at reagere på det? Da der var forslag, ifølge hvilke den nederlandske regering fik til opgave at lægge pres på Kommissionen for at den skulle følge Europa-Parlamentets vilje, nægtede D66 sig hjemme.

Hr. **Bakker** (D66): Det talte vi om i sidste uge. Dengang var det et tilbagelagt stadium. Jeg vurderede det som helt meningsløst at tro at Rådet, og her repræsentationen for den nederlandske regering, havde mulighed for at formå Kommissionen – der har en selvstændig stilling i forhold til Europa-Parlamentet og Rådet – til efterfølgende at gøre det, som den netop eksplicit, til og med Barosso, havde besluttet ikke at gøre. Det var en anden vurdering af nytten af hvad De krævede i forslaget, men ikke en anden vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt det var ønskeligt, at Kommissionen havde sagt ja imod Europa-Parlamentet, da det krævede at bringe sagen til første behandling. Det er vi helt enige om. Derfor har jeg støttet Gerkens' forslag fra nogle uger før.

Fru **Gerkens** (SP): Det undrer mig, at hr. Bakker siger, at vi især skal tale om indholdet, og at han mener, at der i anden behandling er meget bedre muligheder, men dog med en lille bisætning siger, at han ikke finder behandlingen af sagen god. Jeg havde af et medlem af Democraten 66 forventet, at han ville basunere meget højere mod sin minister, der dog har spillet en rolle i den udemokratiske behandling af sagen i EU. Er De ikke chokeret over det? Det skaber præcedens. Hvordan skal det gå med de næste direktiver? Løber Rådet da igen rundt som en løbsk hest for bare at få det til at køre videre, hvis nogen vil have et B-punkt? Det kan da ikke være sandt?

Hr. **Bakker** (D66): Det er et relevant spørgsmål, men svaret på det afhænger af, hvad vi hører om det fra regeringens side. Derfor sluttede jeg lige i forlængelse af de spørgsmål, som De har stillet om det. Da vi afholder denne debat nu, kun én dag efter, har vi endnu ikke kunnet få information om det fra regeringen. De har det fra aviserne, men jeg vil gerne høre det af ministeren og statssekretæren. Så får vi se i anden behandling, om jeg er lige så chokeret som De.

*N

Hr. **Van Dam** (PvdA): Hr. formand. Jeg brændte af utålmodighed, da fru Kraneveldt begyndte med den europæiske forfatning, men jeg forstod, at det egentlig ligger uden for dagsordenen.

Vi har modtaget mange e-mails fra mennesker, der har beklaget sig over indholdet og over proceduren, og bemærket, at det foregik på en udemokratisk og uigennemskuelig måde, og at EU-procedurerne er uhyrlige. Jeg har indtil nu forsvaret procedurerne, og jeg har pareret beskyldningen om, at det skulle foregå udemokratisk. Jeg har sagt, at sagsbehandlingen er demokratisk, men at flertallet desværre – sådan som det vel temmelig ofte er i et demokrati – har en anden opfattelse.

I de sidste to uger har jeg fået en anden mening om dette, og det skyldes to episoder. Først blev Europa-Parlamentets anmodning, vores folkerepræsentation i Europa, om endnu engang at drøfte hele forslaget, afvist af Kommissionen. I går blev en anmodning fra Danmark om at drøfte emnet en gang til fejlet af bordet af formandskabet og Rådet på en utrolig nem måde, selv om vi ved, at der i mange medlemsstater er gjort indsigelse mod direktivets tekst, også efter indgåelsen af den politiske aftale.

Dette betyder, at der for mig er tale om et dyk i tilliden til procedurerne og demokratiet i EU. Det er ikke et eksempel på demokratisk behandling af den slags sager, når folkevalgte EU-repræsentanter og en række nationale repræsentanter for folket siger, at det for indholdet og proceduren er bedre og nødvendigt at drøfte nu foreliggende igen, og det så simpelthen bliver skubbet til side af EU's ledelse – kommissionen og Rådet. Under den forrige debat bemærkede statssekretæren, at selv én medlemsstats ønske skulle efterkommes, hvis den vil drøfte dette punkt, men det virker åbenbart ikke på den måde. Statssekretæren havde da efter min mening også forstået det efter den debat.

Jeg tilslutter mig hr. Vendrik og fru Gerkens spørgsmål om, hvad der præcist er sket i rådet, og hvordan ministeren har optrådt der.

Regeringens medlemmer ved, at Kammeret to gange har vedtaget et forslag. Det andet forslag, nemlig det fra sidste torsdag, var det mest vidtrækkende. Her blev det tilkendegivet, at direktivet skulle tages af bordet. Det undrer mig, at det er muligt at stemme for et direktivforslag, som efter Kammerets enstemmige mening skal tages af bordet.

*N

Minister **Brinkhorst**: Hr. formand. Det glæder mig her, én dag efter vedtagelsen af den i maj 2004 opnåede politiske aftale om softwarepatenter, som A-punkt, at kunne redegøre for den for offentligheden. Dette er virkelig demokrati, og sådan bør det være.

Det glæder mig, at vi endelig kan føre en debat om de rent institutionelle forhold. Jeg håber, at jeg især kan gøre det klart for hr. Van Dam under denne debat, at der ikke var tale om nogen udemokratisk proces. Især trekantsforholdet mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet er lidt mere indviklet end det bilaterale forhold mellem den nederlandske regering og det nederlandske parlament. Efter min opfattelse opstår der mange misforståelser på denne måde. Jeg er i øvrigt enig med hr. Van Dam og hr. Bakker om, at det netop er en grund til at vedtage EU-forfatningen, men denne debat har ikke noget at gøre med den sag.

Debatten i går er blevet ført i offentlighed. Alle kameraer var tændt, og enhver antydning af, at der skulle være tale om 'lige at krybe igennem' eller om at slukke kameraerne er efter min mening skadelig for demokratiet. Det er der nemlig intet som helst bevis for. Jeg har som minister, som EU-parlamentariker og samtidig som medlem af Kammeret med held kæmpet hårdt for mere offentlighed, end der har været nogen sinde før, når lovgivningsprocessen er på dagsordenen.

Mod fru Gerkens vil jeg sige, at hentydningen til en slags sammensværgelse mod offentligheden er ubeskriveligt langt under niveau. Jeg gentager, at debatten er ført i offentlighed. Efter min opfattelse er det muligt at spole båndet tilbage og høre, hvad der blev sagt. Jeg er chokeret over fru Gerkens bemærkninger, selv om jeg ikke er nem at chokere. Jeg mener, at det er en alvorlig sag at hun, når vi taler om offentligheden, kan få ordet "sammensværgelse" i sin mund. Desuden antydede hun, at mikrofonerne blev slået fra på det tidspunkt, da jeg tog ordet. Hvor har hun det vrøvl fra?

Fru **Gerken** (SP): Jeg har ikke brugt ordet "sammensværgelse".

Minister **Brinkhorst**: Nej, det ord stod i den e-mail, som hun fik tilsendt.

Fru **Gerken** (SP): Der er ikke tale om en mail-meddelelse. Jeg har taget ordet her, og ministeren kan i Handelingen læse, hvad jeg har sagt. Hvis ministeren gør mig ansvarlig for de meddelelser, der bliver sendt til mig, kommer jeg med temmelig mange mærkelige bemærkninger.

Jeg har spurgt ministeren, hvad han har sagt. Debatten kunne nemlig ikke længere følges, fordi der ingen lyd var. Jeg har ikke sagt, at mikrofonerne var slukket, men jeg har spurgt ministeren om grunden til, at der ingen lyd var. Ministeren kan sige, at han ikke var underrettet om det, men det er kendsgerningerne. Flere personer fra Europa-Parlamentet har lyttet med, og så viste det sig, at lyden var sat ud. Det kan jeg heller ikke gøre noget ved. Videoforbindelsen var dog stadig i orden.

Minister **Brinkhorst**: Jeg er meget forbløffet over det. Det skulle være helt mærkværdigt, hvis lyden blev slået fra, i det øjeblik jeg tog ordet. Alene tanken om, at lyden blev slået fra, i det øjeblik da Nederlandenes økonomiminister tog ordet, er så latterlig, at jeg ikke kan finde ord for det.

Jeg beder fru Gerken om ikke at sige sådan noget, med mindre der er bevis for det. Bevisbyrden ligger hos den, der påstår det. Jeg talte i al offentlighed, med alle kameraer rettet mod mig, netop fordi vi vil have offentlighed i EU, netop fordi vi, som hr. Van Dam, mener, at der var for lidt offentlighed før. Fru Gerken antydede, at der skulle være tale om en form for manipulation.

Fru **Gerken** (SP): Nej. Det vil jeg have taget af bordet. Jeg har ikke antydnet noget sådant. Jeg har ikke haft ordet manipulation i min mund, og heller ikke ordet sammensværgelse. Jeg sagde blot, at jeg ikke vidste, hvad der var blevet sagt, da der på det tidspunkt ingen lydforbindelse var. Jeg spørger ministeren, hvad han sagde i det tidsrum. Hvis han siger, at lydforbindelsen var der, kan han bare give mig lydbåndet. Så er den sag klaret.

Minister **Brinkhorst**: Vi vil få undersøgt dette tekniske punkt. Jeg er glad for, at misforståelsen er opklaret. Jeg havde indtryk af, at fru Gerken mente, at der var tale om en form for manipulation.

Statssekretæren vil komme nærmere ind på sagens videre forløb i Bruxelles, og på hvordan Nederlandenes opgave er blevet udført.

Dette er virkelig ikke en sort dag for software-innovation eller for demokratiet. Jeg har her et citat fra Financieele Dagblad af i dag, som hr. Vendrik netop har formuleret omvendt: "Det aktuelle forslag går langt videre med hensyn til at beskytte store virksomheder end det, efter hvad jeg forventer, vil være tilfældet med slutresultatet. Vi skal finde en god balance mellem, hvad der kan patenteres og hvad der ikke kan patenteres for at undgå, at direktivet kommer til at gå ud over innovationsevnen." Jeg udtrykker hermed præcist, hvad det drejer sig om. Nu kan samtalen endelig igen komme til at handle om indhold. De forløbne ti måneder har vi kun haft med institutionelle skærmydsler at gøre. Dette er ikke en sort dag for demokratiet.

Som regel bruger formanden for Rådet for Konkurrenceevne ikke flere ord om de enkelte A-punkter. Nu har han dog gjort dette. Jeg er meget tilfreds med, at den luxembourgske formand i sin indledning eksplicit har givet udtryk for, at A-punktet kan

vedtages, så man hurtigt kan gå over til anden behandling. Formanden har understreget, at Rådet straks formidler Fællesskabets standpunkt til Europa-Parlamentet. I anden behandling skal man sammen med Europa-Parlamentet undersøge indholdet godt, da både Europa-Parlamentet og mange medlemsstater, deriblandt Nederlandene, har spørgsmål og ønsker præcisering. Formanden har dermed tænkt på medlemsstater som Nederlandene, der i anden behandling ønsker tilpasninger og præciseringer. Slutresultatet skal være et kompromis, der imødegår de vigtige bekymringer.

Den luxembourgske formand har i sin indledning også meddelt, at han af institutionelle årsager ikke vil honorere Danmarks ønske om at behandle emnet som et B-punkt. Dette ville han betragte som en uønsket præcedens. For at gennemføre indholdsmæssige tilpasninger er der anden behandling, og det ville være uønskeligt at udsætte denne endnu mere. Den danske minister tilkendegav derefter, at han hellere ville have haft et B-punkt. Han tilkendegav samtidig, at han var blevet underrettet om formandens ønske om af institutionelle årsager at behandle emnet som et A-punkt. Danmark har derefter tilkendegivet, at man ikke ville stå i vejen for vedtagelsen af det fælles standpunkt, hvis sagen ikke kunne komme på dagsordenen som B-punkt. Danmark har tilkendegivet, at der i så fald skulle tilføjes en erklæring. På jævnt nederlandsk: Danmark gik ud af kirken før sangen begyndte (nederlandsk omskrivning: afbrudt samleje). Dermed har Danmark sluttet sig til en række andre medlemsstater, blandt andet Nederlandene, Ungarn, Polen, Letland, Cypern og Portugal, der har afgivet en erklæring. Jeg har intervenseret efter den danske ministers intervention i al tydelighed og foran alle kameraer. Dette er ikke engang tilfældet i andre lande. Jeg har da givet udtryk for, at jeg forstod Danmarks holdning. De har ikke insisteret på et B-punkt. Jeg har da også eksplicit henvist til den nederlandske erklæring. Derefter har formanden erklæret, at der var støtte for vedtagelsen af A-punktet. Dermed var dette punkt forbi. Spørgsmålet er nu, hvordan forslagene er blevet behandlet.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand, denne del af Rådets møde har vi ikke kunnet følge på grund af lydforstyrrelser.

Minister **Brinkhorst**: De siger hele tiden, at der har været lydforstyrrelser, hvem har fortalt Dem det?

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): De, der har fulgt mødet, og som har rapporteret til mig. Det er i øvrigt ikke noget at gøre en hemmelighed ud af, jeg siger det blot for at tilkendegive, at vi ikke kunne høre, hvad De sagde. Vi synes altid, det er en skam, når vi ikke ved, hvad De har sagt...

Minister **Brinkhorst**: Jeg ved godt, at De hænger ved mine læber, og det er også noget jeg sætter pris på ...

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Derfor mit spørgsmål, om De på regeringens vegne højt og tydeligt har sagt, at Nederlandene støttede Danmark i på stedet at gøre sagen til et B-punkt.

Minister **Brinkhorst**: Dette er præcis, hvad jeg sagde. Danmark gik ud af kirken, før sangen begyndte. Man har ikke spurgt om det, og efter min opfattelse har vi udført begge forslag på dette punkt, både efter deres ånd og bogstav. Danmark har affundet sig med, at

det fortsat skulle være et A-punkt, da man indså, at der ikke var plads til et B-punkt. Derfor insisterede Danmark ikke på det, og derefter var der heller ingen anledning for Nederlandene til at gøre det. Så enkelt er det, og det er helt klart og entydigt.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): På dette punkt er dette forslag i hvert fald ikke blevet udført sådan som det var ånden i den. Danmark fremsætter et forslag, og formanden siger, at det ikke kan lade sig gøre. Derefter vælger Danmark en anden strategi, og så siger Nederlandene desuden lige, at det i sig selv ville støtte Danmark i at gøre sagen til et B-punkt. Det svarer til at ringe på klokken, råbe et eller andet og så løbe sin vej af alle kræfter. Dette stod ikke i forslaget, De har ikke gennemført forslaget. På det afgørende tidspunkt har De ikke aktivt støttet den danske regering. De har ladet sagen falde, og derefter har De for en forms skyld lige råbt en lille sætning mere, fordi De skulle fremsætte et forslag. Jeg finder det helt under niveau.

Minister **Brinkhorst**: Det vil jeg bestride, jeg har udført fru Gerkens forslag både efter dens ånd og dens bogstav. Når den danske regering ikke selv anmelder et B-punkt, er der ingen grund til, at en anden medlemsstat skal gøre det. Derfor min bemærkning om, at Danmark gik ud af kirken før sangen. Der er ikke tale om, at Danmark har insistet på at gøre sagen til et B-punkt. Det er det der drejer sig om, og derfor mener jeg at Deres bemærkning er helt ude af trit med virkeligheden.

Fru **Gerkens** (SP): Formand, jeg forsøger at finde ud af, hvad der præcist er sket; måske vil ministeren hjælpe mig. Vi kender en lignende situation i vores eget parlament: hvis der står noget på dagsordenen, der kan afgøres uden debat, kan den afgøres uden debat, indtil der melder sig en taler. Nu må De forestille Dem, at der melder sig en taler, men at formanden siger, at det slet ikke er praktisk at tale om det. Hvad skal de 148 andre medlemmer så gøre? Skal de bagefter sige: "Hvis du havde taget ordet, så skulle jeg nok have støttet dig"? Sådan gør man jo ikke? Og det var ikke kun Danmark, Polen og Portugal ville også gøre sagen til et B-punkt.

Minister **Brinkhorst**: Hverken Polen, eller Portugal har taget ordet i Rådet. Det var en offentlig debat, så alle og enhver kan kontrollere dette. Hvilke bevæggrunde Danmark har haft til forud for Rådsmødet at tilkendegive, at Danmark ikke ville insistere på et B-punkt, det kan jeg kun gisne om. Kammeret anmoder i Deres forslag regeringen om at tilslutte sig det, hvis Danmark skulle anmode om at gøre det til et B-punkt. Det står ordret i forslaget.

Fru **Gerkens** (SP): Ordet "Danmark" forekommer ikke i forslaget, der er tale om en anmodning om at støtte et B-punkt eller i hvert fald ikke stå i vejen for det. De siger nu, at Polen og Portugal ikke har ført ordet, men i Rådets egen erklæring står der, at også Polen og Portugal har forlangt et B-punkt. Hvorfor er Nederlandene ikke med i denne række? Er det ikke det, det handler om? Hvorfor står der ikke: Danmark, Polen, Portugal og Nederlandene?

Minister **Brinkhorst**: Portugal og Polen har ikke taget ordet i Rådet. Vi er efterhånden nået så vidt, at vi må tænke på, hvor mange mennesker, med en tålmodighed som engle, der nu alligevel sidder på nåle. Med dette forslag bliver regeringen bedt om, hvis en anden medlemsstat anmoder om et B-punkt vedrørende direktivet for patentering, så at støtte denne medlemsstat eller undlade at gøre indsigelser. Dette er helt konkret ikke Danmarks

krav. Jeg har således på ingen måde ikke fremført fru Gerkens forslag korrekt. Forslaget kom ikke til en behandling, fordi Danmark gik ud af kirken før sangen begyndte. Havde dette været tilfældet, var der måske kommet en diskussion om spørgsmålet, om der var et flertal for. Ifølge artikel 3, stk. 8 i Rådets forretningsorden kan formanden undersøge, om der er et flertal for eller imod. Så vidt har Danmark imidlertid ikke ladet det komme. Dette er fakta og intet andet end fakta.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Vi ved alle, at dagsordenen for Rådet ikke drøftes i Rådet, men først fastsættes i embedskredse. Jeg spørger derfor Ministeren, om Danmark har indbragt punktet i den forbindelse og, i bekræftende fald, hvordan Nederlandene har reageret på dette. Jeg har her en udskrift af det, som er blevet sagt i Rådet. Heraf fremgår, at Danmark virkelig to gange har givet udtryk for at ville drøfte forslaget som B-punkt i Rådet. Når ministeren siger, at det ikke forholder sig således, passer dette i hvert fald ikke med udskriften af drøftelserne i Rådet. Jeg ser i udskriften også, at denne minister først åbnede munden, da Danmark allerede havde ladet sig overrule af Luxembourg. Dette er en utrolig slap holdning.

Minister **Brinkhorst**: Jeg ville gerne høre hvad hr. Van Dam siger om den udskrift, som han henviser til. Jeg har ikke set denne udskrift, men jeg husker meget godt, hvad der er blevet sagt. Hvad den embedsmæssige situation angår, har den danske minister, så vidt jeg ved, i perioden mellem den embedsmæssige afslutning og behandlingen af A-punktet drøftet dette med Luxembourg. Der var jeg ikke til stede. Det er foregået umiddelbart forinden. I Rådet er der uformelle drøftelser, ligesom i Kammeret, det er der ikke noget udemokratisk i. Den danske minister har i Rådet ikke insisteret på, at det var et B-punkt. Før det kom så vidt, har han sagt, at han forstod situationen. Det forekommer mig at være det klogeste, at hr. Van Dam læser op for os, hvad der står. Jeg har sagt, hvad jeg har sagt, og det var helt klart og entydigt. Jeg kan kun sige, at Danmark ikke har ladet det komme så vidt. På denne baggrund er det en helt normal sag, at den nederlandske regering erklærer det, den har erklæret.

Hr. **Van Dam** (PvdA): På det tidspunkt da Danmark begyndte at tale med Luxembourg, vidste jeg, hvad det drejede sig om. På dette tidspunkt burde De have givet Deres støtte. Det har De ikke gjort. De lod dette ske. Jeg citerer fra udskriften fra Rådet. På Danmarks vegne bliver der sagt "We would like to see this treated on this council meeting as a B-point". Hvad De siger, er altså noget sludder.

Minister **Brinkhorst**: Den fungerende permanente repræsentant ringede fredag eftermiddag til statssekretæren og bad om en opgørelse, især vedrørende den danske holdning. Statssekretærens svar var da: Se Gerkens-forslaget. Tydeligere kan det ikke være. Dette vidste danskerne også. Danskerne har ikke insisteret yderligere. Jeg fatter virkelig ikke, hvad det nu handler om. Hvad mig angår, er det much ado about nothing – en komedie af Shakespeare. Alle har behov for, at vi hurtigst muligt får en god softwarelov. Da danskerne ikke anmodede om et B-punkt i Rådet, var der ingen anledning til at insistere yderligere på det i Rådet. Hvis der alligevel var blevet anmodet om et B-punkt, havde formandskabet skulle sondere, om der var almindeligt flertal for det, jf. forretningsordenen, artikel 3, stk. 8. Hvis de medlemsstater der har aflagt ensidige erklæringer bliver lagt sammen, er der ikke tale om et flertal. Demokratiet har på ingen

måde stået til diskussion. Der er ikke tale om hemmeligholdelse eller manipulation. Det der skulle gøres er blevet gjort. Den nederlandske regering har bevæget sig helt korrekt inden for grænserne af Gerkens-forslaget.

Fru **Kraneveldt** (LPF): Ministeren sagde lige "much to do about nothing". Jeg mener det er "much to do about something very, very important". Hans bemærkning er udtryk for den slappe holdning, som kabinettet allerede i flere måneder har udvist over for Kammerets ønske, og hvordan den har virket i alle EU's organer. Hvad står der i den erklæring, som ministeren måske har overrakt skriftligt? Er det grundtonen heri, at det ikke er den allerbedste bestemmelse, og at den skal trækkes tilbage, enten i anden behandling eller som et B-punkt? Eller har ministeren sagt: Jeg behøver ikke at stille mig i vejen? Så har man valgt den nemmeste vej.

Minister **Brinkhorst**: Statssekretæren vil komme nærmere ind på denne erklæring. Jeg behandler de institutionelt-politiske spørgsmål. Det havde også kunne handle om gylle eller et andet emne i dag. Der er i hundredvis af emner. Regeringen fører én klar linje. Bemærkningen om en slap holdning kaster jeg langt væk fra mig. Det er vores opgave at sørge for, at procedurerne bliver fulgt omhyggeligt, og at man hurtigst muligt når til konkrete resultater. Jeg tror, der på dette punkt er stor enighed mellem Kammeret og regeringen. Statssekretæren vil snart komme nærmere ind på det. Jeg modsætter mig på det kraftigste påstanden om, at det var en sort dag for demokratiet. Jeg modsætter mig også kraftigt påstanden om, at vi ikke har handlet korrekt.

Fru **Kraneveldt** (LPF): Ministeren siger, at forskellene mellem Andet Kammers standpunkt og regeringens ikke er så stor. Det står også i Trouw. Men hvor har vi da i alle de måneder måttet bevæge regeringen hen?

Minister **Brinkhorst**: Jeg taler om den unilaterale erklæring. Statssekretæren vil snart komme nærmere ind på dette spørgsmål.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Jeg vil gerne have ministerens tilsagn om at vi hurtigst muligt modtager hele teksten til referatet fra Rådsmødet, så vi kan blive informeret om debatten i Rådet. Nederlandene har på det tidspunkt, hvor det gjaldt om det, aktivt støttet den danske ministers ønske om at gøre sagen til et B-punkt. Jeg antager, at den danske regering derefter har meddelt Nederlandene, hvordan den ville bære sig ad. Hvordan reagerede den danske minister?

Minister **Brinkhorst**: Det er endnu bedre at sende Kammeret et bånd, så man kan se, hvor livligt et Rådsmøde er. Så snart referatet er der, vil det blive sendt til Kammeret.

For den x-ende gang siger jeg, at den danske regering ikke har insisteret yderligere på sit ønske om et B-punkt i Rådet. Dette er sagens kerne. Sandsynligvis tænkte de, at der ikke var flertal for det, men jeg ved ikke, hvilke yderligere motiver den danske regering havde. Derefter har den danske minister og jeg endnu en gang talt sammen. Da blev der sagt, at det er godt, at der kommer en anden behandling, da indholdet da endelig kan drøftes.

Kammeret kan mene herom, hvad det vil, men jeg mener, at vi har behandlet forslaget helt rigtigt. De store ord, som de og fru Gerkens bruger om en sort dag og lignende: Det er noget sludder, formand.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Der er brugt meget store ord, men jeg vil bruge min anden behandling til det. Jeg forstår, at den nederlandske regering har meddelt den danske regering, at den ville give den sin støtte, hvis den ville gøre sagen til et B-punkt, eller hvis den insisterede på at genåbne debatten i Rådet. Derefter gik man i økonomiministeriet igen over til dagsordenen. Er det gået omtrent sådan til?

Minister **Brinkhorst**: Nej, men De fordrejer hele tiden ordene. De giver dem en anden betydning.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand. Så beder jeg om et klart svar. Ministeren gentager sit svar fra for et øjeblik siden. Det er ikke et svar på mit spørgsmål, om han har undersøgt det. Har han spurgt danskerne, hvad de ville gøre med hans støtte? Har han spurgt, om der sandsynligt ville komme støtte fra andre lande? Vi vidste allerede fra andre kilder, at dette var tilfældet. Mange flere lande foretrak et B-punkt eller ønskede i hvert fald, at det blev muligt, hvis den danske regering insisterede yderligere på det. Hvordan ser hele billedet ud?

Minister **Brinkhorst**: Jeg gentager for sidste gang. Danmark har én gang intervenseret langs de linjer, som jeg sagde. Ingen anden medlemsstat, ingen anden medlemsstat, ingen anden medlemsstat, ingen anden medlemsstat – jeg lyder som en pladespiller -- har intervenseret. Den nederlandske regering har derefter intervenseret. Det var indholdet. C'est tout.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Jeg vil gøre det endnu mere besværligt. Den udskrift, som vi har fra debatten, og som er udarbejdet på basis af det bånd, som ministeren har talt om, viser, at Danmark faktisk har fremført i Rådet, at det skulle være et B-punkt. Ministeren nægter dette, men vi har en officøs udskrift. Jeg ville gerne i dag endnu modtage en udskrift fra ministeren af, hvad der er blevet sagt i Rådet, så vi på grundlag af et officielt dokument kan drøfte, om ministeren med ret har fremført, at Danmark ikke har indgivet denne anmodning i Rådet. Efter min mening er det klogt at holde anden runde i morgen på basis af denne information. Jeg vil gerne vide om det, som ministeren siger, stemmer overens med det, der er blevet sagt i Rådet.

Fru **Gerken** (SP): Jeg støtter denne anmodning, og jeg beder ministeren om ikke at bekræfte referatet, før denne debat har fundet sted.

Minister **Brinkhorst**: Det er et teknisk spørgsmål, om vi i aften kan få en udskrift af dette bånd. Jeg har ikke set udskriften, så jeg ved det ikke. Jeg gentager endnu en gang, at den danske regering har erklæret, at den havde ønsket B-punktet, men at det luxembourgske formandskab ikke anså dette for ønskeligt, af de grunde som de nævnede. Derefter har den danske regering affundet sig med det. Der er altså ikke tale om, at der er nogen som helst form for manipulation. Jeg får her overrakt, at Portugal har gjort det lige så meget som jeg selv, hvorimod Polen ikke har taget ordet.

Sidste torsdag har Kammeret vedtaget Örgü-forslaget, hvor Kommissionen anmodes at trække direktivforslaget tilbage. Statssekretæren har haft kontakt angående dette, og Kommissionen har derefter svaret på det.

Dette giver mig anledning til at sige lidt mere om denne trekant. Hr. Van Dam har sagt at det er et forhold mellem ledelsen, som er Kommissionen og Rådet over for Parlamentet. En væsentlig forskel mellem de demokratiske, institutionelle forhold i Nederlandene og de fleste medlemsstater og De Europæiske Fællesskaber er, at der i De Europæiske Fællesskaber er tale om et trekantforhold. Dette trekantforhold er yderst vigtigt, for det giver en omhyggelig ligevægt mellem det nationale og det fælles og mellem ledelsesdelen og den parlamentariske del.

Hvorfor har Europakommissionen insisteret på, at først Rådet indtager et standpunkt, før Kommissionen igen indtager en anden holdning? Dette har at gøre med den ligevægt, som jeg talte om sidste gang i AO, og med Kommissionens initiativret. Jeg mener, at Nederlandene har stor interesse i, at Kommissionens initiativret håndhæves som den er. Når Kommissionen først har indgivet et forslag, har den ret til, at Parlament og Råd efter tur giver et svar på dette forslag. Derefter vil Kommissionen foretage en ny gennemgang. Hvis man kan fremtvinge, at Kommissionens forslag ændres af Parlamentet, før Rådet tager stilling, er den institutionelle ligevægt brudt. Jeg beklager, at de der har mest kritik mod kabinettet, ikke lytter efter dette punkt.

Diskussionen handler i virkeligheden om, hvorvidt den nederlandske regering ønsker at håndhæve den omhyggelige balance mellem Råd, Kommission og Parlament, eller om de vil, at Kommissionen underordner sig under Parlamentet. Denne tendens er altid til stede. Jeg har selv været medlem af Europa-Parlamentet. Naturligvis prøver hver institution at hale så meget af borddugen som muligt over til sig. Det er min vurdering, at demokratiet i EU er bedst tjent med, at Kommissionens initiativret forbliver stående uskadt, og Parlamentets beføjelser over for Rådet styrkes. Jeg henvender mig hermed meget udtrykkeligt til hr. Van Dam.

Jeg har arbejdet på dette siden min tidlige ungdom og vil blive ved med det. Derfor berører ordene om at behandle demokratiet i EU dårligt mig meget personligt. Som bekendt ligger der foran mig på bordet et forslag til gennemførelsesbestemmelser. Jeg stræber netop efter at styrke det nederlandske parlaments deltagelse i den indledende fase institutionelt, men ikke på bekostning af den institutionelle ligevægt i EU-sammenhæng, som netop Nederlandene regner for særdeles vigtig. Hvis Parlamentets rolle på den ene side og Rådets på den anden side ændres til gunst for Parlamentet, er der tale om en styrkelse af demokratiet i EU. Hvis Kommissionens rolle svækkes i forhold til Europa-Parlamentets, er der efter min mening tale om en svækkelse af det supranationale element i forhold til det intergouvernementale element. Disse elementer hænger tæt sammen. Det er en indviklet proces; og derfor er det ikke let at forstå EU-demokratiet. Karakteristisk er, at det er forskelligt fra nationale forhold. I alle nationale sammenhænge er der et parlament og en regering. Det særlige ved forholdene i EU er, at der er tale om en trekant, idet der er en omhyggelig ligevægt mellem det intergouvernementale og det supranationale og mellem det ledelsesmæssige og det parlamentariske. Jeg håber ikke, at hr. Van Dams tillid til EU-demokratiet har lidt skade.

På grund af afbrydelserne har jeg allerede udtalt mig indgående om fru Gerkens' forslag. Dette forslag krævede, at hvis andre medlemsstater anmodede om et B-punkt, skulle vi støtte disse medlemsstater og ikke stille os i vejen for dem. Jeg har handlet som jeg har givet udtryk for.

Hr. Bakkers forslag er måske det vigtigste, og det er dengang ikke blevet vedtaget. Han anmodede regeringen om at holde det nationale parlament bedst muligt informeret i mange henseender. Jeg beklager personligt, at dette forslag ikke er blevet vedtaget, men det er Deres sag. Det kan jeg ikke mene mere om.

Kort sagt: efter min mening er der handlet korrekt inden for de institutionelle rammer. Vi kan nu gå over til dagsordenen. Jeg håber, at indholdet af denne EU-bestemmelse nu endelig så hurtigt som muligt kommer på dagsordenen. Statssekretæren vil tale om dette.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Jeg forstår, at ministeren nu er klar med drøftelsen af Örgü-forslaget, der blev enstemmigt vedtaget i torsdags. Forslaget siger ordret, at Kommissionen skal anmodes om at trække forslaget vedrørende softwarepatenter tilbage. Efter forslagets ånd står der altså, at forslaget skal tages af bordet. Alligevel har De tilsluttet Dem forslaget. Dette er i direkte modstrid med det fuldtallige Kammers mening, som er, at forslaget skal tages af bordet. De har derfor ikke handlet efter forslagets ånd, for det ville indebære at direktivet skulle tages af bordet.

Minister **Brinkhorst**: Vi har handlet efter forslagets bogstav. Statssekretæren har indgivet skriftlig anmodning. De har fået et skriftligt svar indeholdende hvad Kommissionen har sagt. Jeg har nu aflagt redegørelse i godt 10 minutter for at oplyse om, hvorfor Kommissionen har gjort dette, og hvorfor Rådet, da denne position først var nået, ikke kunne gøre andet end at konstatere standpunktet i første behandling. Jeg ved, at trekantsforhold altid er farlige, men så længe der er et trekantsforhold i EU-sammenhæng, er det af stor betydning, at det behandles med omhu. Denne minister vil kæmpe for dette til den sidste dag, hvor han er minister. Vi har behandlet denne opgave og Deres anmodning, vel vidende at Kommissionen sandsynligvis ville reagere negativt på det. Det har statssekretæren også sagt, men det er dog blevet gjort. Den er altså udført efter forslagets bogstav og ånd. Inden Rådsmødet er der kommet klarhed over det. I denne situation var der intet andet for medlemsstaten Nederlandene at gøre end enten at vende tilbage til et tidligere indtaget standpunkt i Rådet – derom har jeg sagt at dette aldrig har været vores hensigt, for et løfte, som denne regering én gang har givet, forpligter -- eller at fortsætte institutionelt, efter at Kommissionen havde gjort noget, som efter min mening ikke fremmer processen meget, men derimod har ført til en svækkelse af processen.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Jeg tror ikke, at dette Kammer har brug for en forelæsning om trekantsforholdet i EU.

Minister **Brinkhorst**: Det tror jeg nu, når jeg hører Dem.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Det forekommer mig, at denne minister tit mener, at han skal holde en forelæsning, men det er ikke det det drejer sig om nu. Det drejer sig om, at der forelå et enstemmigt forslag fra dette Kammer om, at dette direktiv skulle tages af bordet. Ministeren siger, at han har bragt forslaget til udførelse efter dens ånd og bogstav. Nej, forslaget er udført efter dens bogstav, men ikke efter dens ånd. I forslaget siges, at direktivet skal tages af bordet; hvis De derefter tilslutter Dem dette direktiv, går De direkte imod Kammerets forslag. Hvis dette ikke forholder sig sådan, så spørger jeg Dem hermed, hvordan jeg så skal fortolke et forslag, der siger at direktivet skal tages af bordet. Skal vi fremdeles fortolke denne som: Direktivet skal tages af bordet, men dette er ikke til hinder for, at man tilslutte sig det?

Minister **Brinkhorst**: Jeg tror, at den, der har fremsat dette forslag, også kan sige noget om dette. Ifølge forslaget bliver regeringen bedt om at anmode Kommissionen om at ændre direktivforslaget for patentering i anden behandling, således at... osv..

Hr. **Van Dam** (PvdA): Dette står i et forslag, der derefter er blevet erstattet af et forslag, hvori der står, at direktivet skal trækkes tilbage.

Formanden: Den der har indgivet forslaget giver oplysninger om det.

**

Fru **Örgü** (VVD): Konklusionen i den er i hvert fald udført. Vi kan nu begynde på den mere indgående drøftelse af spørgsmålet om, hvad vej vi nu skal gå, men jeg foretrækker efter anden behandling, som vi nu skal tale videre om. Jeg går ud fra, at kabinettet vil rette sig efter Kammerets krav.

Minister **Brinkhorst**: Jeg er tilfreds med, at den, der har fremsat forslaget, mener, at forslaget er udført. Jeg har ikke ønsket at holde forelæsning, men blot villet gøre det klart, hvordan det forholder sig med institutionerne.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Dette er den fjerde debat inden for kort tid, først med statssekretæren, men nu også med ministeren.

Minister **Brinkhorst**: Det sidstnævnte har intet med softwarepatenter, men alt med institutionelle spørgsmål at gøre.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Jeg kan ikke frigøre mig for det indtryk, at denne minister først og fremmest finder parlamentet til stort besvær. I foråret blev parlamentet misinformeret på hans ansvar; det er en dødsynd her i huset. Kunne det ikke være anledning for ministeren til at reagere lidt mere åbent og imødekommende på de bekymringer, der er i parlamentet? I dette forår har han klaret det temmelig godt.

Minister **Brinkhorst**: Kammeret må være klar over, at dets faktiske beføjelser ligger i forberedelsesfasen og ikke i udførelsesfasen. Det er allerede sket utallige gange, at parlamentet er vågnet op for sent, når der er gennemført EU-bestemmelser. Hvad den udførende fase angår, har vi allerede gået en lang bodsgang. Der er helt igennem blevet handlet i god tro. Endnu før debatten i juni har Kammeret fået et brev, hvoraf det fremgik, at der er handlet på grundlag af ukorrekt information. Hvis Kammeret ønsker det, skal jeg nok gøre bod igen, men det har ikke noget med en forkert mentalitet at gøre. Jeg er altid villig til at være imødekommende over for den demokratiske proces. Dette er et ømt punkt, og derfor er det meget vigtigt, at Kammeret ved, at jeg går ind for det.

*N

Statssekretær **Van Gennip**: Formand. Ministeren har sagt alt det nødvendige om begge forslag. Skrivelsen fra sidste fredag er klar, og det samme gælder fru Örgüs svar. Ministeren har oplyst, hvordan han har behandlet fru Gerkens' forslag i Rådet for Konkurrenceevne.

For tydelighedens skyld vil jeg gerne tilføje, at repræsentanten for den danske minister fredag aften spurgte vores repræsentant om, hvad der ville ske, hvis han anmodede om et B-punkt. Vores repræsentant har da givet ham forslaget med. Hensigten med den danske ministers spørgsmål var imidlertid at få en opgørelse over situationen, det var ikke en anmodning om at støtte ham. Vi har givet ham forslaget med for at gøre det klart, hvad Kammeret har pålagt regeringen. Danskerne vidste således, hvad de begyndte på.

Fru **Kraneveldt** (LPF): De har altså givet danskerne teksten til forslaget uden at oplyse, hvad De ville gøre, hvis danskerne ville anmode om et B-punkt?

Statssekretær **Van Gennip**: Der er blevet rettet henvendelse til vores permanente repræsentant om en opgørelse. Denne opgørelse er blevet udført af den danske permanente repræsentant i Bruxelles. Vores repræsentant har overrakt forslaget og sagt at det nederlandske parlamentets ordre til regeringen står i forslaget. Har han i øvrigt udtrykt sig helt klart om dette.

Fru **Kraneveldt** (LPF): Har han kun givet teksten til forslaget eller har han sagt på hvilken måde regeringen ville udføre opgaven i forbindelse med dette forslag? Har han sagt, at den nederlandske regering har foretrukket ikke at gøre indsigelse mod danskernes forslag eller at støtte danskerne aktivt?

Statssekretær **Van Gennip**: Ministeren har gjort rede for hvordan han har behandlet forslaget. Han har også sagt at danskerne ikke har fremsat en sådan anmodning. Hvis danskerne var kommet til os med denne anmodning, havde vi kunnet henvise til forslaget. Danskerne kendte forslagets indhold og dog har de ikke fremsat anmodning. De må selv ud fra dette forløb konkludere hvad der er sket i danskernes hoveder; jeg kan ikke sige noget om det.

Fru **Gerken** (SP): Danskerne vidste altså, at de kunne regne med støtte fra Nederlandene. Det havde de kunnet konkludere ud fra forslaget. Da punktet blev behandlet i Rådet, har Nederlandene imidlertid ikke sagt til danskerne: De kender forslaget og ved altså, at vi vil støtte Dem.

Statssekretær **Van Gennip**: Ministeren har allerede forklaret, hvordan det er foregået i Rådet. De ved altså hvad der var den danske indsats, hvad formanden foretrak og hvordan ministeren har reageret på det.

Formanden: Dette punkt er i mellemtiden belyst fra alle sider. Jeg tror ikke, at vi kan løse fortolkningsforskellen mellem regering og parlament mere her i aften. Jeg foreslår derfor, at vi nu lader denne diskussion ligge og lader statssekretæren afslutte sin redegørelse.

**

Statssekretær **Van Gennip**: Formand. Nederlandene har ladet en unilateral erklæring se dagens lys. Denne erklæring er i december sendt til Kammeret. Denne tydelige erklæring er blevet indsendt. I øvrigt har andre medlemsstater indsendt lignende erklæringer.

Hvordan stiller regeringen sig i anden behandling? Regeringen vil fortsat drøfte forslagets indhold med Kammeret. Da vi nu, blandt andet i denne hastedebat, ikke er blevet helt opdateret, vil jeg skitsere hvordan sagen vil forløbe i Bruxelles fra nu af.

Kernen i den unilaterale erklæring, som der er blevet talt om under forskellige generelle drøftelser, er, at direktivet skal sikre, at ikke-tekniske, ikke-innovative opfindelser, "business methods" og ren software udelukkes fra patentering.

Dette betyder, at vi må finde en balance mellem store og små virksomheders interesser. Efterhånden har flere medlemsstater gjort en indsats for dette via Europa-Parlamentet. Der er altså en bred basis for at tale videre om det. Der er også en bred basis for at komme med et nyt direktiv. Der er nemlig behov for at forbedre den nuværende praksis, der er præget af retlig usikkerhed og forskellige fortolkninger. Dette var grunden til, at vi påbegyndte arbejdet med direktivet.

Hvad kan vi forvente i de kommende måneder under anden behandling? Jeg vil naturligvis informere parlamentet om udviklingen i Bruxelles. Desuden informerer Kammeret om indholdet af vores indsat der. Jeg må dog indskyde følgende. Hvad angår den nederlandske indsats, skal den fortsætte i samarbejde med de 25 andre medlemsstater som et Rådsarbejde. Dette kommer frem i forhandlingerne med EP. Det første trin i anden behandling er, at Europa-Parlamentet bestemmer, om det vil forkaste, godkende eller ændre resultatet fra første behandling. Den behandlende komité, JURI, afgiver udtalelse herom til Europa-Parlamentet. Plenarforsamlingen træffer derefter en beslutning om EP's standpunkt. Dette skal alt sammen ske inden for fire måneder. Hvis EP kræver ændringer, foretager JURI disse ændringer. I reglen forhandler et udvalg, der behandler direktivet, for at spare tid men også for at undgå mægling – med andre ord det tredje trin – i praksis allerede i den første fase af anden behandling med Rådet om ændringerne. EP-referenten, i dette tilfælde Michel Rocard, og formanden for Rådets arbejdsgruppe mødes for at drøfte de ændringer, som EP-udvalget fremlægger i udkast. Formanden for Rådets arbejdsgruppe, i dette tilfælde en luxembourger, og hvis sagen fortsætter efter den 1. juli en englænder, kobler tilbage til medlemmerne af Rådets arbejdsgruppe. I denne arbejdsgruppe sidder én af de nederlandske embedsmænd. Der sidder repræsentanter for medlemsstaterne. Som eksempel gør jeg opmærksom på, at der i tilfælde af uærlige handelsmetoder har været tre sådanne udskiftninger. I AO har vi drøftet dette.

Under den anden behandling holder jeg Kammeret orienteret om udviklingen i Rådets arbejdsgruppe. Jeg ønsker nemlig, at der i parlamentet bliver talt rigtigt om indholdet. Selv om Kammeret i denne forbindelse ikke har vedtaget Bakker-forslaget, vil jeg naturligvis inddrage det i formuleringen af den nederlandske indsats i Rådets arbejdsgruppe. For at forberede os på indsatsen i anden behandling vil jeg, inden den første arbejdsgruppe i Rådet om indholdet mødes om dette emne, fremsætte forslag om den nederlandske indsats. Naturligvis vil dette være baseret på det runde bord fra november og en eventuel fortsættelse af dette runde bord. Til sidst bestemmer Kammeret og jeg sammen, hvad den nederlandske indsats skal være. Dette forekommer mig at være et brugbart forslag til anden behandling. Jeg vil gerne aftale med Kammeret, at vi gør sådan.

Formanden: Jeg takker ministeren og statssekretæren for deres svar i første runde. Jeg kan konstatere, at der stadig er en række meningsforskelle med hensyn til Nederlandenes støtte til Danmark. Ministeren har redegjort for sit punkt. Han har henvist til udskriften og båndet. De to skal undersøges og sammenlignes. Jeg foreslår nu at udsætte debatten og lade Kammerets Forsknings- og revisionsbureau kontrollere båndet og udskriften, så vi kan få en rapport i morgen. Dette kan da indlemmes i Kammerets anden runde. Alle facts

skal stå klart. I morgen aften kan vi da slutte debatten helt. Kan ordførerne tilslutte sig dette?

**

Fru **Gerkens** (SP): Det kan jeg tilslutte mig fuldt ud. Jeg går så ud fra, at ministeren ikke godkender referatet, mens debatten er i gang.

Formanden: Dette er en metode, som vi ofte anvender. Måske kan ministeren og statssekretæren i den tid der er til overs levere skriftlig information.

Jeg konstaterer, at Kammeret kan tilslutte sig den foreslåede procedure.

**

Minister **Brinkhorst**: Jeg vil gerne skaffe lidt klarhed: A-punktet er færdigbehandlet. Jeg ved ikke præcist, hvad der menes med godkendelsen af referatet, for jeg har endnu aldrig godkendt et referat af et Rådsmøde, selv om jeg har deltaget i godt og vel hundrede. I EU-procedureerne skal referatet godkendes. Jeg har mange år i EU på bagen, men det er hver gang et overraskende punkt. Det er det spændende ved EU. Jeg vil engang undersøge hvad der sker med referatet men beslutningen står fast, det kan ikke diskuteres.

Formanden: Det sidste ord vil ikke blive betvivlet her, da mødet har fundet sted. Det, det drejer sig om, er, at der er en tydelig forskel i opfattelsen af, hvordan tingene er forløbet. Det skal opklares, og til det formål har vi brug for at få verificeret oplysningerne. Jeg finder det rigtigt at vi først tager det til os og derefter afslutter debatten.

**

Hr. **Bakker** (D66): Efter min mening viser dette, at det ikke var klogt at afholde en hastedebat i dag. Vi skulle først have haft information fra kabinettet, inklusive bånd, referat og lignende. Det får vi. Jeg har siddet her og lyttet, og efter min mening er alle argumenter blevet udvekslet, og nu går det igen ud på at trævle op og skaffe os selv mere arbejde, selv om vi skulle snakke om softwarepatenter. Hvis formanden for Kammeret vil protestere over proceduren med den del af Kammeret, der finder dette nødvendigt, må det være sådan. For mit vedkommende er det imidlertid ikke nødvendigt.

Formanden: Det er klart, at De ikke finder det nødvendigt. Jeg har præciseret mulighederne. Hvis Kammeret ikke finder nødvendigt, hvad jeg foreslår, afslutter vi anden runde og bliver færdige med debatten. Jeg fremsætter mit forslag som formand.

**

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand, jeg støtter Dem fuldt ud, ikke for at protestere, men for at afslutte denne debat på en god måde.

Fru **Kraneveldt** (LPF): Vi støtter også Deres forslag.

Formandens forslag vedtages.

Minister **Brinkhorst**: Jeg har i morgen aften pligter indtil cirka klokken otte. Jeg skal være her sammen med premierministeren til en generel drøftelse. Jeg håber, at fortsættelsen af debatten kommer til at ligge i forlængelse heraf.

Formanden: Det skal vi nok ordne på en god måde.

**

Fru **Gerken** (SP): Ministeren bemærkede, at han ikke vidste, hvordan proceduren med referatet er sat sammen. Jeg går ud fra, at referatet ikke bliver godkendt under debatten. Det vil jeg gerne have bekræftet. Hvordan det så proceduremæssigt hænger sammen, må ministeren så finde ud af.

Minister **Brinkhorst:** Hvad der er sagt, er sagt, og det bliver ikke trukket tilbage. Det er en selvfølge. Jeg kommer nu for hundrede og syttende gang tilbage til, hvad der er sagt, og hvad der ikke er blevet sagt. Heldigvis er møderne offentlige, og Kammeret får en båndoptagelse af det. Denne optagelse er afgørende, og hvordan der så videre bliver lavet tekster ud af det er en anden sag.

Formanden: Hr. Bakker har helt ret i, at det virkelig havde været bedre først at have fakta på bordet, før man afholder en debat.

**

Fru **Gerken** (SP): Formand...

Formanden: Nej, nej, vi får oplysningerne og vi aftaler nu, at vi i morgen afslutter debatten på et tidspunkt, der passer.

**

Mødet udsættes.

Mødet udsættes fra 18.04 til 19.25.

*B

!VOETTEKST!